

ประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค โควิดา 19 ของเทศบาล
เมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic

HuaHin Municipality HuaHin District PrachuabKiriKhan Province

อิสสระ หิรัญคำ

Issara Hirankam

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Head of General Administration Hua Hin Municipality, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province

E-mail: isara229@gmail.com

Retrieved 20-12-2019;

Revised 9-02-2020;

Accepted 11-03-2020

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อประเมิน ประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน ที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชน ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 350 คนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า (1) ประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก (2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรด้าน เพศ อายุ และ การศึกษา (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน ที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19 ของเทศบาลเมืองหัวหินเป็นเชิงบวก ที่ระดับปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การจัดการป้องกัน; การแพร่ระบาดของโรคโควิดา 19

Abstract

The purposes of this study were to : (1) assess Effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic HuaHin Municipality HuaHin District PrachuabKiriKhan Province. (2) compare the opinions of respondents toward Effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic HuaHin Municipality HuaHin District. (3) explain correlation between affecting factors with effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic HuaHin Municipality HuaHin District.

This was quantitative research. Data were collected by questionnaires. The sample were 350 HuaHin residents. Analytical statistics were percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics by using t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation.

Results revealed that (1) Effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic HuaHin Municipality was at a high level. (2) There were significant difference among respondents, opinion toward effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic HuaHin Municipality Province. (3) There was positive correlation between affecting factors with effectiveness in Preventing Corona Virus 19 pandemic HuaHin Municipality.

Keywords: Effectiveness, Preventing, Corona Virus 19 pandemic

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือ COVID-19 ในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน และได้มีการแพร่ระบาดในหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย การระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะด้านธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีการคาดการณ์ว่าหากสถานการณ์การแพร่ระบาดยาวนาน 1 – 3 เดือน จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาเที่ยวประเทศไทยในปี พ.ศ. 2563 อาจลดลงเหลือประมาณ 10.94 – 10.77 ล้านคน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย เช่น โรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์ และร้านขายของที่ระลึก อีกทั้งสถานการณ์ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศจีน ซึ่งจะมีผลต่อการเข้ามาท่องเที่ยวและใช้จ่ายในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวจีนอันจะส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งห่วงโซ่อุปทาน(ศูนย์วิจัยกสิกร, 2563) ประเทศไทยมีการดำเนินการรับมือการระบาดของโรคมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ซึ่ง ข้าราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นับเป็นปราชญ์ด้านหน้าที่สำคัญในการ ต่อสู้กับโรคโควิด 19 อย่างต่อเนื่อง มุ่งมั่น และเสียสละ เคียงคู่กับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขไทย ทำให้ประเทศไทยสามารถควบคุมสถานการณ์การเกิดโรคได้

ดีเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศในโลก จนเป็นที่ ยอมรับและได้รับการยกย่องจากองค์การอนามัยโลก และทำให้ทั่วทั้งโลกรู้จัก ของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันการแพร่ระบาดได้กลับเข้ามาอีกครั้งและเกิดการกลายพันธุ์ส่งผลทำให้เกิดความยากลำบากในการควบคุมโรคและการป้องกันการแพร่ระบาดที่ดีที่สุดและมีประสิทธิผล จะต้องยึดมั่นในหลักการ ป้องกันตนเองของผู้ที่ยังคงต้องปฏิบัติงานบริการประชาชน จากคำแนะนำของกองควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขที่ให้คำแนะนำ ดังนั้นเทศบาลเมืองหัวหินเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพันธกิจหลักประการหนึ่งได้แก่การจัดการสาธารณสุขมูลฐานและยังให้บริการสาธารณะครบถ้วนตามพันธกิจหลัก ประกอบกับอำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญระดับโลกมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมมาท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นจำนวนมาก ข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินจึงต้องพบปะและปฏิสัมพันธ์กับ ผู้มาใช้บริการอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การป้องกันตนเองของข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินจะต้องได้รับการจัดการให้เกิดความปลอดภัยและสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องดำเนินการอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ของข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินที่มีต่อการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ของ ข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินมีกับความสำเร็จของการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสำเร็จของการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ของ ข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน อยู่ในระดับสูง
2. ความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินที่มีต่อการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ไม่มีความแตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ของ ข้าราชการ พนักงานและผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินมีกับความสำเร็จของการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 เป็นไปในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย (1) ปัจจัยส่วนบุคคล คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา (2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการ

จัดการได้แก่หลักการจัดการของ POSCoRBD (3) ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ของ ข้าราชการ พนักงานและปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักการป้องกันโรคติดต่อ D : Social Distancing เว้นระยะห่าง 1-2 เมตร เลี่ยงการอยู่ในที่แออัด M : Mask Wearing สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา H : Hand Washing ล้างมือบ่อย ๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือเจลแอลกอฮอล์ T : Testing การตรวจวัดอุณหภูมิและตรวจหาเชื้อโควิด 19 ในกรณีที่มีอาการเข้าข่าย

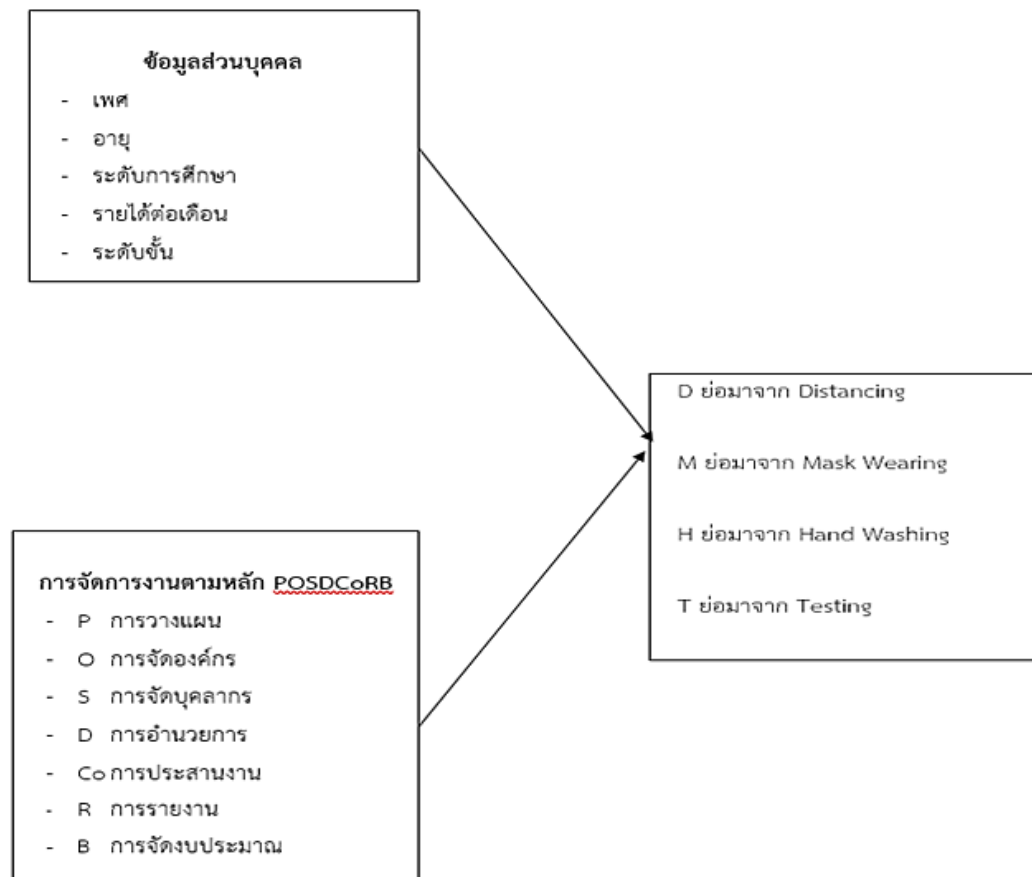
ขอบเขตด้านประชากรได้แก่ ข้าราชการ พนักงานและปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน ในอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คำนวณขนาดกลุ่มได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 297 คน

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา การทำวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง การจัดการป้องกันการแพร่ระบาดและการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ของ ข้าราชการ พนักงานและปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหินตามหัวข้อดังนี้ (1) ทฤษฎีและหลักการบริหารจัดการ (2) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารงานที่มีประสิทธิผล (3) สถานการณ์และมาตรการในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในประเทศไทย และต่างประเทศ (4) อำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (6) กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำธร มาลาธรรม และพรทิพย์ มาลาธรรม (2563) ได้ศึกษาสิ่งที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของประเทศไทยกรณีการระบาดของโควิด -19 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปและแบ่งปันประสบการณ์ว่าประเทศไทยจัดการและควบคุมการระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) ได้อย่างไร ผลการศึกษาพบว่า ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สุขภาพทำให้เราสามารถทราบกลุ่มอาการและสาเหตุของโรคได้อย่างรวดเร็ว ความสามารถในการแพร่เชื้อไวรัสมาก่อนที่จะเกิดอาการทำให้การควบคุมเป็นเรื่องยาก อย่างไรก็ตามแนวทางปฏิบัติในการป้องกันเบื้องต้น เช่น การรักษาระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) การสวมหน้ากากอนามัย การล้างมือ การตรวจคัดกรองโรค และการแยกผู้ป่วยในระยะเริ่มต้นสามารถชะลอการแพร่ระบาดในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย และ QingMiao และคณะ (2563) ได้ศึกษาการตอบสนองต่อ COVID-19 กรณีศึกษาอาสาสมัครในชุมชนของประเทศจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทที่สำคัญของอาสาสมัครชุมชนและการปรับตัวในช่วงวิกฤต ผลการศึกษาพบว่า การร่วมมือกันระหว่างประชาชนในพื้นที่ภาคประชาสังคมรวมถึงกลุ่มชุมชนและหน่วยงานภาครัฐในระดับภูมิภาคในการเชื่อมประสานการบริการสาธารณะ บทบาทสำคัญของอาสาสมัครในพื้นที่ที่มีประสบการณ์ และการทำงานร่วมกันระหว่างอาสาสมัครและหน่วยงานรัฐที่มีอย่างต่อเนื่องยาวนาน การศึกษาบ่งชี้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทของจิตอาสาและการมีส่วนร่วมในการตอบสนองของอาสาสมัครของจีนต่อการระบาดใหญ่ การศึกษานี้สามารถช่วยสนับสนุนการตอบสนองต่อ COVID-19 และวิกฤตในอนาคตโดยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่บริการเทศบาลเมืองหัวหิน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6,900 คน (ข้อมูลจาก เทศบาลเมืองหัวหิน วันที่ 31 พฤษภาคม 2561) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชาชนในพื้นที่บริการเทศบาลเมืองหัวหิน โดยทำการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสูตรของ Yamane (สรชัย พิศาลบุตร, 2544) ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เท่ากับ 378 คนทำการเก็บตัวอย่าง 300 คน คิดเป็น ร้อยละ 80 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้ (1) ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจวรรณกรรมซึ่งเป็นแนวคิด และทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบในเบื้องต้น ว่าในการวัดประสิทธิผลในเชิงทฤษฎีวัดกันอย่างไร มีมิติการวัดอย่างไร โดยเฉพาะในแต่ละตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีบทที่บททวนวรรณกรรมไว้ (2) นำองค์ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มากำหนดคำนิยามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งการนิยามที่ใช้ในการนิยาม (Conceptual definition) และนิยามเชิงปฏิบัติการ

(Operational definition) จากนั้น จึงนำคำนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรกำหนดตัวชี้วัดโดยให้ความสำคัญ กับความตรงเชิงเนื้อหาที่ครอบคลุม ตัวแปรที่ต้องการให้ได้มากที่สุด ในการนี้ ผู้วิจัยการสังเคราะห์กำหนดดัชนีตัวแปร (Table specification) ขึ้นเพื่อกำหนด เนื้อหาข้อความ (item) ตัวชี้วัดและระดับการวัดในแต่ละตัวแปร (3) จากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อความ (item) แต่ละข้อความจากตารางกำหนดดัชนีตัวแปรมาสร้างเป็นข้อคำถาม โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบแบบช่วงโดยมี 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง มากหรือเห็นด้วย ปานกลาง น้อยหรือไม่เห็นด้วย และน้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในคำตอบมากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง จะได้คะแนน 5 คะแนน ส่วนคำตอบว่ามากหรือเห็นด้วย จะได้คะแนน 4 คะแนน ในคำตอบปานกลางจะได้คะแนน 3 คะแนน ส่วนคำตอบน้อยหรือไม่เห็นด้วย จะได้คะแนน 2 คะแนน และคำตอบที่น้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จะได้คะแนน 1 คะแนน แบบสอบถามจะประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 จะเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 (4) การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity test) ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาข้อคำถามกับเนื้อหาข้อความในตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table of Specification) และคำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้ผ่านการทบทวนวรรณกรรมในแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแล้วว่า มีความตรงกัน จากนั้น เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องเชิงบริบทที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือที่ได้พัฒนาขึ้น ไปขอคำปรึกษาและตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษา และทำการปรับจนเกิดความเหมาะสม แล้วจึงนำไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงต่อไป (5) การหาความเที่ยง (Reliability Test) ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการข้างต้น แล้วไปทดสอบกับประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง (Cronbach's Alpha)

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ประชาชน การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเชิงพรรณนา

ในการวิจัยนี้ ทำการศึกษาประสิทธิผลจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน โดยการนำความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันทางด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย (1) เพศ (2) อายุ (3) ระดับการศึกษา ประสิทธิภาพจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหินเพื่อทราบถึงระดับของประสิทธิผลการปฏิบัติ ตามหลักการบริหารงาน POSDCoRB ของกูลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (P) การจัดองค์กร (O) การจัดบุคลากร (S) การอำนวยการ (D) การประสานงาน (Co) การรายงาน (R) และการจัดงบประมาณ (B)

ตัวแปรตาม คือประสิทธิผลของการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหินของการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยประกอบด้วย D : Social Distancing เว้นระยะห่าง 1-2 เมตร เลี่ยงการอยู่ในที่แออัด M : Mask Wearing สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา H : Hand Washing ล้างมือบ่อย ๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือเจลแอลกอฮอล์ T : Testing การตรวจวัดอุณหภูมิและตรวจหาเชื้อโควิด 19 ในกรณีที่มีอาการเข้าข่าย

ผลการศึกษาลักษณะประชากร

ผลการศึกษาลักษณะประชากร พบว่าเพศประชาชนส่วนใหญ่เพศชาย ร้อยละ 54 และเพศหญิง ร้อยละ 46.0

อายุ ประชากรส่วนใหญ่มีอายุ 20- 30 ปี ร้อยละ 51.0 รองลงมาอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 23.3 กลุ่มอายุระหว่าง 41-50 ปี และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 32.0 และ 27.7 ตามลำดับ

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ระบุวุฒิการศึกษา ร้อยละ 30 กลุ่มมัธยม ร้อยละ 38.4 กลุ่มอนุปริญญา ร้อยละ 13 กลุ่มปริญญาตรี ร้อยละ 16.3 ปริญญาโท ร้อยละ 2.3

ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมือง หัวหิน ประกอบด้วย (1) การวางแผน (2) การจัดองค์กร (3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (4) การอำนวยความสะดวก (5) การประสานงาน (6) การรายงาน และ (7) การจัดงบประมาณ รายละเอียดดังตารางที่ 4.2 ถึง 4.8

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน การวางแผน

การวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. สรุปรวข้อมูลที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ก่อนการวางแผนงาน	4.13	.837	มาก	2
2. วางแผนงานสอดคล้องกับเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของนโยบายหลัก	3.97	.780	มาก	4
3. การวางแผนที่เป็นระบบโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจก่อนการวางแผน	3.92	.828	มาก	8
4. การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ในการร่วมวางแผนงาน	3.94	.783	มาก	6
5. การประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการได้ทราบถึงเป้าหมายของหน่วยงาน	3.92	.778	มาก	7
6. การดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องตามขั้นตอน	4.04	.794	มาก	3

การวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
7. รูปแบบการจัดอาคารสถานที่เอื้อต่อการให้บริการแบบครบวงจร (one stop service)	3.96	.778	มาก	5
8. สถานที่ทำการ ตั้งอยู่ในจุดที่เหมาะสม	4.21	.774	มาก	1
รวม	4.01	.597	มาก	

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน ด้าน การวางแผน พบว่า

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน ด้าน การวางแผน โดยรวมมีความสำเร็จของการจัดการงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= .597) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความสำเร็จของการจัดการงานอยู่ในระดับมาก คือ สถานที่ทำการ ตั้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมตั้งอยู่ ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= .774) รองลงมาคือ การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ก่อนการวางแผนงาน ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= .837) ถัดมาคือ การดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องตามขั้นตอน ($\bar{X} = 4.04$, S.D.= .794) วางแผนงานสอดคล้องกับเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของนโยบายหลักและควมมีมาตรฐานของนโยบาย ($\bar{X} = 3.97$, S.D.= .780) รูปแบบการจัดอาคารสถานที่เอื้อต่อการให้บริการแบบครบวงจร (one stop service) ($\bar{X} = 3.96$, S.D.= .778) การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ในการร่วมวางแผนงาน ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= .783) การประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการได้ทราบถึงเป้าหมายของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= .778) และการวางแผนที่เป็นระบบโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจก่อนการวางแผน ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= .828) ตามลำดับ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน (Ho)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองหัวหินอยู่ในระดับมาก	ไม่แตกต่างกัน	✓	
กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	✓	
กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการ ประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	✓	

สมมติฐาน (Ho)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของเทศบาลเมืองหัวหินไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		√
กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		√
ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลประสิทธิภาพการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพการจัดการการแพร่ระบาดของเทศบาลเมืองหัวหิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการป้องกันการแพร่ระบาดของเทศบาลเมืองหัวหินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการป้องกันการแพร่ระบาดของเทศบาลเมืองหัวหินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01		√

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 เทศบาลเมืองหัวหินประกอบด้วย หลักการบริหารงานแบบ POSDCoRB ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ (1) การวางแผน (2) การจัดองค์กร (3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (4) การอำนวยความสะดวก (5) การประสานงาน (6) การรายงาน และ (7) การจัดงบประมาณ ซึ่งเทศบาลเมืองหัวหิน ควรต้องมีการเตรียมพร้อมในการจัดระบบการบริหารงานองค์กร เพราะมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการจัดการงานโดยตรง

จากการศึกษาพบว่า การจัดการงานโดยรวม มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (S – Staffing) ด้านการอำนวยความสะดวก (D–Directing) และด้านการประสานงาน (Co– Coordinating) มีความสำเร็จน้อยกว่าด้านอื่นๆ โดยด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ เป็นการทำหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการจัดการงานในการอำนวยความสะดวกหรือสั่งการ มีความสำเร็จน้อยที่สุด ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการอำนวยความสะดวกหรือสั่งการใด ๆ ในเทศบาลเมืองหัวหิน ให้การจัดการงานภายในองค์กร รวมถึงการให้บริการประชาชน เกิดการสะดุดและล่าช้าออกไป ผู้บังคับบัญชา จึงควรมอบอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการควบคุมและการตรวจสอบการให้บริการประชาชนแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในจุดนั้นให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของศิริพร แจ่มใจบุญ (2553) การบริหารจัดการ

ด้านการควบคุมและการตรวจสอบการให้บริการประชาชนของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 2 สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ส่วนด้านการประสานงาน และการจัดบุคลากรปฏิบัติงาน มีความสำเร็จน้อย รองลงมาจากด้านอำนาจการ อาจมีสาเหตุมาจากหน่วยตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชายแดน เป็นด้านตรวจคนเข้าเมืองที่เปิดขึ้น เพื่อรองรับการเข้าสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษอาเซียน ทำให้การบริหารจัดการงานและองค์กร ในบางระบบงานยังไม่ลงตัวเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นด้านการอำนาจการสั่งการ การประสานงานทั้งภายในหน่วยหรือประสานไปยังตรวจคนเข้าเมืองส่วนกลาง ซึ่งมีระยะทางค่อนข้างไกลกัน รวมถึงการวางแผนองค์กรและการจัดบุคลากรในการปฏิบัติงาน จึงควรหาแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อพร้อมสำหรับการเข้าสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษอาเซียน ทั้งในด้านการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีการแบ่งงานและ สายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและรวดเร็ว ด้านการประสานงาน ควรมีข้อมูลพื้นฐาน เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเอื้อต่อการติดต่อประสานงานที่สามารถใช้ได้อย่างทั่วถึง และในด้านการจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ควรจัดหาคูคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงตามภาระหน้าที่เพื่อการจัดการงานได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีและให้บริการประชาชนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ สุวัฒน์ กันภูมิ (2559) เรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารของฝ่ายบริหารทรัพยากร การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน ประกอบด้วย ด้านการควบคุม ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กร ด้านประสิทธิภาพการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค โควิด19พบว่าประสิทธิภาพจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของเทศบาลเมืองหัวหิน โดย รายชื่อ ทดสอบการติดเชื้อสม่ำเสมอ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 ด้านการเว้นระยะห่างทางสังคม รองลงมา การเว้นระยะห่างทางสังคม4.09 น้อยที่สุดได้แก่การสวมใส่หน้ากากอนามัย 3.98 สอดคล้องกับดิท เตชาติวัฒน์ และคณะ (2563) ได้ศึกษาบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการป้องกัน และควบคุมโรคโควิด 19 ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนบทบาทหลักของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและการมีส่วนร่วมในการควบคุมโรค เพื่อพร้อมรับมือกับความท้าทายที่เกิดขึ้นทั้งปัจจุบันและในอนาคต ผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินงานของ อสม. ในพื้นที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการลดการแพร่ระบาดของโควิด -19 ในช่วงที่เกิดโรคระบาดภายในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย อสม. มีบทบาทดังนี้ (1) ให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้แก่ประชาชนและชุมชน ส่งเสริมการดูแลสุขภาพตนเอง โดยเน้นย้ำมาตรการในการป้องกันโรค เช่น การสวมหน้ากากอนามัย/หน้ากากผ้า การล้างมือ และการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) (2) สนับสนุนระบบการเฝ้าระวังในพื้นที่ โดยการตรวจคัดกรองเชิงรุก การรายงานกรณีที่ตรวจพบในระยะแรก อย่างทัน่วงที การติดตามกลุ่มเสี่ยงที่กักกันตัว ณ ที่พักอาศัย (Home Quarantine) รวมทั้งการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ (3) ลดโอกาสเสี่ยงในการเดินทางมารับบริการที่โรงพยาบาลของผู้ป่วยและกลุ่มเปราะบาง จนเกิดนวัตกรรม “Grab Drug” หรือ “อสม. Delivery” และ (4) บริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเพื่อช่วยเหลือการทำงานของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในการป้องกัน และควบคุมโรคโควิด 19 ในชุมชน ขณะที่ศุภกิจ ศิริลักษณ์ (2563) ได้ศึกษาประสบการณ์การ

ตอบสนองต่อการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ของประเทศไทยในการจัดการกับการระบาดของ COVID-19 และข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับประเทศอื่น ๆ ในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า หนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มากกว่าหนึ่งล้านคน โดยปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขภายใต้ระบบสุขภาพปฐมนิเทศในระดับชุมชน ออกเยี่ยมบ้านเพื่อให้ความรู้ด้านสุขภาพ การค้นหาผู้ป่วย การเฝ้าระวังโรค การกักกันและแยกกักกันการทำหน้ากากผ้าให้กับประชาชน ด้านการสนองตอบต่อการแพร่ระบาด QingMiao และคณะ (2563) ได้ศึกษาการตอบสนองต่อ COVID-19 กรณีศึกษาอาสาสมัครในชุมชนของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทที่สำคัญของอาสาสมัครชุมชนและการปรับตัวในช่วงวิกฤต ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์กิจกรรมการให้บริการส่วนบุคคลและการทำงานร่วมกันโดยอาศัยข้อมูลจากอาสาสมัคร COVID-19 จำนวน 85,699 คน ที่รวบรวมผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล รวมถึงการสำรวจจากตัวอย่างอาสาสมัคร COVID-19 จำนวน 2,270 คน โดยใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลและการสัมภาษณ์ 14 ผู้นำชุมชนที่รับผิดชอบในการประสานงานกิจกรรมบริการ ผลการศึกษาพบว่า การร่วมมือกันระหว่างประชาชนในพื้นที่ภาคประชาสังคมรวมถึงกลุ่มชุมชนและหน่วยงานภาครัฐในระดับภูมิภาคในการเชื่อมประสานการบริการสาธารณะ บทบาทสำคัญของอาสาสมัครในพื้นที่ที่มีประสบการณ์ และการทำงานร่วมกันระหว่างอาสาสมัครและหน่วยงานรัฐที่มีอย่างต่อเนื่องยาวนาน การศึกษาบ่งชี้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทของจิตอาสาและการมีส่วนร่วมในการตอบสนองของอาสาสมัครของจีนต่อการระบาดใหญ่ การศึกษานี้สามารถช่วยสนับสนุนการตอบสนองต่อ COVID-19 และวิกฤตในอนาคตโดยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การวางแผนงาน เป็นขั้นแรกในการจัดการงานในทุกระบบ ดังนั้น เพื่อให้ได้ประสบความสำเร็จในการจัดการงาน จึงต้องมีการสำรวจความต้องการของผู้มีส่วนร่วม เทศบาลเมืองหัวหินจึงจำเป็นต้องสำรวจข้อมูลก่อนการวางแผน เพื่อให้แผนงานออกมาดี ชัดเจนและตรงวัตถุประสงค์
2. การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ควรจัดสายบังคับบัญชาและหน้าที่ที่บุคลากรต้องปฏิบัติให้เหมาะสมตรงกับความรู้และศักยภาพ รวมถึงการสนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้เพิ่มเติม จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลในการทำงานอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความสำเร็จในงานขึ้นได้
3. การอำนวยการ เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของงาน หากผู้บังคับบัญชา มีการสั่งการที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเป็นธรรม การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะเป็นไปอย่างราบรื่นและรวดเร็ว การอำนวยการอาจหมายถึง การสนับสนุนให้งานสำเร็จลงไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

4. การประสานงาน สำหรับหน่วยงานเทศบาลเมืองหัวหิน การประสานงาน ถือเป็นเรื่องสำคัญในการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง ทั้งการประสานงานภายในหน่วยงาน การประสานงานระหว่างหน่วยกับตรวจคนเข้าเมืองที่เป็นส่วนกลาง ซึ่งมีระยะทางห่างไกลกัน หรือการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ทำการ รวมประชาชนในพื้นที่ เพราะการปฏิบัติงานจุดนั้น มีความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภาษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว และประสานงานให้เข้าใจตรงกัน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในงานขึ้นได้

เอกสารอ้างอิง

- กันตยา เพิ่มผล. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ* (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชาคริต ศึกษากิจ. (2556). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนวิชา PAD 6201 องค์การและนวัตกรรมในองค์การ Organizations and the Innovation*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริพร แจ่มใจบุญ. (2553). *การบริหารจัดการด้านการควบคุมและการตรวจสอบการให้บริการประชาชนของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 2 สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง*. (วิทยานิพนธ์บริหารรัฐกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2544). *วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัทวิทยาพัฒน์.
- สุวัฒน์ กันภูมิ. (2559). *ประสิทธิผลในการบริหารของฝ่ายบริหารทรัพยากร การรถไฟแห่งประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- Ailsa Cameron, et al. (2020). Exploring the role of volunteers in social care for older adults. *Quality in Ageing and Older Adults*, 21(2), 129–139.
- Cronbach Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper and Row Publishers.
- Fayol, H. (1967). *General and Industrial management*. New York : Pitman Publishing Corporation.
- Gulick, L., and Urwick, L. (1937). *Paper on the science of administration*. New York: Institute of Public Administration.
- Robbins, S. P. (1994). *Essentials of organizational behavior*. (4th ed.). Englewood Cliff, N.J: Prentice – Hall.
- Robbins, S. P. (1997). *Essentials of Organization Behavior*. (5th ed.). Upper Saddle, N.J : Prentice – Hall International.
- Yamane, T. (1973). *Statistic : Introduction Analysis*. 2nd ed. New York: Harper and Row.